

רב דמתרבין בימא דאורייתא, דעלייהו אתמר אסיפתן היא המפתרת אותן, הָדא הוא דכתיב (במדבר יא כב) יֶאֱסֹף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם, היא המפתרת אותם משחיטה ודאי.

וְגַדְפוּי דשכינתא אינון פסוי דם חיה או עוף, דאינון פנפי יונה, ואלין אינון פנפי מצוה, דמכסין על דמיהוון, דלא שלטין עליהו פלבין דאנון חציפין, דאינון מלאכי חבלה, ודלא אשתמודעון בהון מארי חובין, הכי הדם הוא הנפש, ועפרא דמכסיא עליו רמיז (דברים לב מג) וכפר אדמתו עמו.

ועוד שכינתא איהי בדיקת סימני חיה או עוף, מבני נשא דדמיין לחייון ובעירן ועופין, דעלייהו אתמר (שמואל א יד לד) ושחטתם בזה, בדוק כמו זה, דאינון סבלין מכתשין, כמה דאוקמוהו כי עליך הורגנו כל היום (תהלים מד כג), ובכל יומא לא מניחין צלותין, ובדיק לון קודשא בריך הוא בכמה מכתשין, ואמרין זה לזה בצלותין, קודשא בריך הוא פריק לן מדינא דבעירן וחייון דארעא, ואעיל לן למיהוי לן חולקא במלאכיא, דאינון חיות הקדש, דקראן זה לזה ואמרין קדוש קדוש קדוש, דא איהו (קדוש) דאתקדש שמייה דקודשא בריך הוא על ידיה, ויהא ליה חולקא ביה.

ועוד ושחטתם בזה דא אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, דביה דין קודשא בריך הוא כל נזיקין, ועל כל אלין דקטלין חד לחבריה, ועל כל אלין דגזלין יהו"ה איהו דין, דאתלבש ביהו ובהו וחשך ותהום, ודן בהון ארבע מיתות בית דין, והא אוקמוהו פלהו באתוון, י' גחלת, ו' שלהובא, ה"ה גנוגין ונהורין דנורא דא איהו

שְׂרָפָה, (דברים ד כד) כִּי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךְ אִשׁ אוֹכְלָה הוּא, סְקִילָה
 בַּתְּלַת אַבְנֵינִי י' י' י', וְאֵינֹן יְהו"ה כ"ו, וְד' אֲתוֹן י' י' י', הֶרֶג
 בַּחֲרָבָא, י' רִישָׁא דַּחֲרָבָא, ו' גּוֹפָא דַּחֲרָבָא, ה"ה תְּרִין פְּפִיּוֹת
 דִּילָהּ, חֲנֹק ו' (ס"א ג') אֲתַעְבִּיד חוּט פְּמוֹנָא דָא זְרָקָא וְעָלָה י'
 דְעִזְקָא בַּחוּטָא לְמַהוּי כְּרִיד לָהּ עַל צְנוּאר, וְרָזָא דְמַלְהָ (במדבר כז ג)
 אֲבִינֹן מֵת בַּמְדַּבֵּר, מִן"ף וְהוֹל"ךְ אֵינֹן ה"ה, חַד מִקַּף לִיהָ וְחַד
 הוֹלָךְ, עַד דַּחֲנֻקִין לִיהָ, וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא כְּרִיד הוּא, רָאוּ עֵפָה
 כִּי אָנִי אָנִי הוּא, אָנִי אָמִית וְאֲחִיָּהּ, מְחַצְתִּי וְאָנִי אֲרַפָּא וְאִין מִיָּדִי
 מִצִּיל (דברים לב לט).

ו' עֵץ, גְּבוּהַ חֲמֻשִׁים אָמָה דָּא ה' דְסָלִיקַת בִּי לְחֲמֻשִׁין, זְרָקָא קו
 דַּחֲנִיקַת בַּתְּלַת אֲתוֹן, דְשְׁכִינְתָּא תַּפְתָּא אִיהִי דִן אַרְבַּע מֵיתוֹת
 בֵּית דִּין, אִיהִי חֲנִיקַת לְחַיִּבֵּיא, וְהֶרֶג לוֹן, בַּשְׂרָפָה וְסְקִילָה, וּבְגִין
 דָּא רָאוּ עֵפָה כִּי אָנִי אָנִי הוּא, הֶדְא הוּא דְכְתִיב (ויקרא כז כח)
 וַיִּסְרַתִּי אֶתְכֶם אֶף אָנִי וְגוֹמֵר, וּכְמָה דְבִשְׁמִיָּה קִטִּיל לְמָאן דְאֲעַבֵּר
 עַל כְּרִיתוֹת וּמֵיתוֹת בֵּית דִּין דְאֹרִייתָא, הֵכִי מִסִּי וּמְחִיָּה בִשְׁמִיָּה
 לְמָאן דְמִקְיִים לוֹן.

[דף ס ע"א]

וְעוֹד מִצּוֹת גְּזֵלַת הָעֲנִי בְּכַתִּיכֶם דָּא שְׁכִינְתָּא, דְמָאן דְגְזִיל
 צְלוּתָא דְאִיהִי צְדָקָה לְצַדִּיק ח"י עֲלָמִין, כְּלִיל ח"י בְּרַבָּאן,
 כְּאֵלוּ גְזִיל לִיהָ חַיִּים דִּילִיהָ דְאִיהוּ שְׁכִינְתָּא, דְאֲתַמֵּר בָּהּ (קהלת ט
 ט) רָאָה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ, וְכֵן מָאן דְגָרַע מֵעֲנֵג שַׁבַּת,
 כְּאֵלוּ גְזִיל לִיהָ שְׁכִינְתִּיהָ דְאִיהִי שַׁבַּת בַּת יְחִידָה, וְדָא גְרַם
 דְאֲתַגְזִילַת מְנִיָּה בְּגִלוּתָא, הֶדְא הוּא דְכְתִיב (ישעיה נ א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם

שְׁלַחַה אִמְכֶם, וּתְיֻבְתָּא מֵאֵי גִיְהוּ וְהַשִּׁיב (דף ט ע"א) אֶת הַגְּזֵלָה
 אֲשֶׁר גָּזַל (ויקרא ה כג), דִּיחֲזִיר שְׂכִינְתָּא לְאַתְרָהּ, אוֹ אֶת הָעֵשֶׂק
 אֲשֶׁר עָשָׂק (שם) דָּא קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא דְאַתְפָּרֵשׁ מִינָהּ, דְשְׂכִינְתָּא
 אֶתְקִרִיאת מְצוֹת עֲשֵׂה מִסְטָרָא דִּימִינָא, וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה
 מִסְטָרָא דְשְׂמֵאלָא, וְתוֹרָה אֶתְקִרִיאת מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא
 דְאַמְצְעִיתָא, וְכֹל מָאן דְגָזִיל אוֹ עָשָׂק בְּאוּרֵייתָא, וּבְמְצוֹת עֲשֵׂה
 וְלֹא תַעֲשֶׂה, כְּאֵלוּ גְזֵל שְׂכִינְתָּא מִדְּרוּעוּי דְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא.

וְכֵן מִסְטָרָא דִּיסוּד ח"י עֲלָמִין, אֶתְקִרִיאת מְצוֹת בְּרִית מִיָּלָה,
 מָאן דְגָזֵל בְּבְרִית וְאַפִּיק זְרַעָא מִינִיהּ לְרִשׁוּ נּוֹכְרָאָהּ, כְּאֵלוּ
 אִפִּיק מְרִשׁוֹת הַיְחִיד לְרִשׁוֹת הַרְבִּים, וְגַרְם לְמַהוּי שְׂכִינְתָּא נִפְקָא
 מֵאַתְרָהּ דְאִיהִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל רִשׁוֹת הַיְחִיד, וְגָלָה אוֹתָהּ בֵּין אוּמִין
 דְעֲלָמָא דְאִינוּן רִשׁוֹת הַרְבִּים, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נ יא)
 וּבְכַשְׂעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וּבְגִין דָּא לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה
 אֱלֹהֵי"ךָ לְשׂוֹא (שמות כ ז), מָאן שֵׁם יְהו"ה דָּא שְׂכִינְתָּא, לְשׂוֹא דָּא
 עֲבוּדָה זָרָה דְגָלַת תַּמָּן.

וְעוּד אִיהִי תְשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּלִילָא מְעַשְׂרַת יְמֵי תְשׁוּבָה
 דְאִינוּן י"ה, יוֹם הַכַּפּוּרִים דָּא ה' כְּלִילָא מְחֻמֵּשׁ צְלוּתִין,
 עֲשֵׂרַת יְמֵי תְשׁוּבָה דָּא י', לְקַבֵּל שָׁבִים דָּא ו"ה, כֹּל מָאן דְחָזַר
 בְּתֻיבְתָּא כְּאֵלוּ חָזַר ו"ה עִם י"ה, וְעַקְרָא לְסִלְקָא כֻּלָּא בְּמַחְשְׁבָהּ
 דְאִיהִי יו"ד ה"א וּא"ו ה"א.

וּגְבוּרָה תַּמָּן סְמַא"ל דְאִיהוּ יִצְרַח הָרַע, וְכֹל מָאן דִּיתְגַּבֵּר עַל
 יִצְרִיָּה כְּאֵלוּ הָזָה מִתְגַּבֵּר גְּבוּרָה עַל סְמַא"ל בְּדִינָא לְגַבֵּי
 בְּנוֹי, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְגִּיתִין, אִיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ,

מאי הכובש, כמה דאת אמר (בראשית א כח) וכבשוה, דיהא
כבושה תחות ידיה, ככלבא דאיהו כבוש וקשור תחות ידי דבר
גש.

וצריך בר גש לקבלא עליה חמש ענויין, בגין ענוי דגרים לה'
זעירא דגלת בגלותא, ואתקריאת עניה סוערה לא
נוחמה, ואבא ואמא אינון נחתי בימינא ושמאלא, לקבלא בהון
ו"ה, דאינון תורה ומצוה, ורזא דמלה ושב ורפא לו (ישעיה ו י), ודא
איהו שובה ישראל עד יהו"ה אלהי"ך (חושע יד ב).

ועוד מצות פריה ורביה דא שכינתא, לא תהו בראה לשבת
יצרה (ישעיה מה יח), כל תלמיד חכם דמנע מינה עונת
קריאת שמע כאלו מנע מינה ברכאן מלעילא.

שית סטרין אינון דכלילן באת ו', דאיהו (בראשית א יא) עץ פרי
עושה פרי, מאן פרי דיליה י', דאת ו' איהו ענפא דאילנא,
דאתפרש לשית ענפין, ומשית לענפין דלית לון חושבון, י' איהי
איבא על כל ענפא וענפא דאיהו ו'.

קם סבא ואמר רבי רבי חזור בך, אילנא הוא ו', איבא דיליה י'
הכי הוא ודאי, אבל ענפוי לעילא איהו ה' עלאה ושרשוי ה'
תתאה, ומאן דאפריש ענפא מיניה דא איהו מקצין בנטיעות,
והכי אתקצין איהו מעלמא דין ומעלמא דאתי.

ועוד מצוה לאתעסקא באורייתא יומם ולילה, הדא הוא דכתיב
(יהושע א ח) והגית בו יומם ולילה, וכי יכיל בר גש
לאתעסקא באורייתא בכל יומי ולילי כל יומוי, והא קודשא בריך

הוא לית בא בטרוניא עם בריותיו, אלא כל מאן דקרא קריאת
 שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה,
 כל פקודין אית מנייהו דתליין בפרי אילנא, מנייהו בענפין, מנהון
 בשרשין, מנהון באילנא, ובגין דא אתקריאת אורייתא עין חיים,
 וכל מאן דאכל מניה ואכל וחי לעולם.

ואית אילנא לתתא, דענפוי ושרשוי וגופא ואיבא דיליה, בלהו
 סם המות ודא סמא"ל, מאן דאעבר על אורייתא,
 אתשקייא מההוא אילנא ואתפרנס מניה, ועליה אתמר (בראשית
 ב יז) כי ביום אכלך מפנו מות תמות, ומסטרך דיליה חיי צער.

[דף ס ע"ב]

ועוד שכינתא איהי מצות העמדת מלכא, הדא הוא דכתיב
 (דברים יז טו) שום תשים עליך מלך, וכביכול כל זמנא דלית
 שכינתא באתרהא לית מלכא, ובגין דשכינתא איהי מלכות על
 בר נש, אתמר ביה שום תשים עליך מלך, למיהוי ישראל בה
 בלהו בני מלכים. (דף ס ע"ב) דלית מלך בלא מלכות, דבגלותא
 שפחה תירש גבירתה, ובזמנא דייתי משיחא אתמר (אסתר א יט)
 ומלכותה ותן המלך לרעותה הטובה ממנה, איהי מלכותיה, איהי
 כרסייה, איהי עטרת דיליה, למלכא דאית ליה מאנא דיקר ואיהי
 מחבבא לגביה, לזמנין שוי ליה עטרה על רישיה דא תפלין
 דרישא, לזמנין קשיר ליה באצבעא ודא תפלין דיד, לזמנין שוי
 ליה תחותיה ואתקרי פרסיא דיליה, לזמנין עביד מינה לבושא.

וכען דאיהי מרחקא מן מלכא, אתמר במלכא (ישעיה נ ג)
 אלביש שמים קדרות, ושכינתא אמרת אל תראוני שאני

שְׁחַרְחַרְתָּ (שיר א ו), וּבְנֵי נָשָׂא דְאִינוּן שְׁטִיין מִסְתַּכְלִין בְּלְבוּשָׂא, וְאַחַרְנֵין הָכִי מִסְתַּכְלִין בְּגוּפָא, וּבְגָלוּתָא כְּלִהוּן שְׁטִיין, אַבְל פְּקָחָא חֲפִימָא אֶסְתַּכַּל מְלָגָאוּ, וְכַד יִתִּי פּוּרְקָנָא אֶתְפַּשֵּׁט מְלְבוּשֵׁין דְקִדְרוּתָא, וְזָרִיק לֹון עַל אוֹמִין דְעֲלָמָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות י כב) וַיְהִי חֹשֶׁךְ אַפְלָה וְגוֹמֵר, וְלִכְּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹור בְּמוֹשְׁבוֹתָם.

דְּבַהֲהוּא זְמַנָּא דְאֶתְלַבֵּשׁ בְּאַלִּין לְבוּשֵׁין, אֶתְמַר בֵּיהּ (דברים לב כ) וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פְּנֵי מוֹהֵם, לְבַתֵּר דְאֶתְפַּשֵּׁט מְנִיִּיהוּ וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת יְהו"ה (שמות יד לא), וְכֹל יִנּוּקִין אַחֲזִין לִיהּ בְּאַצְבָּעוֹ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם טו ב) זֶה אֵלַי וְאֲנֹוהוּ, וּבְגָלוּתָא יִשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוּ (תהלים יח יב), וּבְגִין דָּא אָמַר דְנִיֵּאל (דניאל ב כב), יִדַע מָה בַחֲשׂוּכָא וּנְהוּרָא עֲמִיהּ שְׂרִיָה, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא דְאִיהוּ בַחֲשׂוּכָא מִתְלַבֵּשׁ בְּתַהוּ וְנִבְהוּ וּבַחֲשֶׁךְ וְתַהוּם, כְּכִיכּוֹל אֶתְנוּן אִינוּן בְּפְרוּדָא וְלֹא מִתְיַחֲדִין תַּמּוֹן, וְלְבַתֵּר דְנִפְיֵק מְנִיִּיהוּ, וְהָיָה יְהו"ה לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָה יְהו"ה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד (זכריה יד ט).

בַּהֲהוּא זְמַנָּא כָּל חִינוּן יִתְעָרוּן בְּנִגּוּנָא, וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעֵלָה לְקַבְּלָא לִיהּ בְּחֻדְנָה, וְכְלִהוּן יְהוּן רְצִין וְשְׂבִין בְּנִגּוּנָא, וְשְׁלִיחוּתָא לְגַבִּיָהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א יד) וְהַחֲסִיֹות רְצוּא וְשׁוּב כְּמִרְאֵה הַבְּזֹק, לְבִשְׂרָא לְיִשְׂרָאֵל, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא הֲלִלוּ אֶת יְהו"ה מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכֹל תְּהוּמוֹת וְגוֹמֵר (תהלים קמח ז), כְּלִהוּ לְעֵילָא וְלִתְתָא מַה דְאֶתְבְּרִי עַד יִתּוּשׁ זְעִירָא, כְּלִהוּ מְשַׁבְּחִין לִיהּ, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְעָה אֶת יְהו"ה כְּמִים לַיִם מְכַסִּים (ישעיה יא

(ט), בַּהֲהוּא זְמַנָּא יתְקַיִים קְרָא, (צפניה ג ט) כִּי אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים
שָׁפָה בְרוּרָה לְקֹרָא כָּלֶם בְּשֵׁם יְהוָה וְגוֹמֵר.

בַּהֲהוּא זְמַנָּא אֶתְבְּנִי בֵּיתָא דְשְׁכִינְתָּא דְאִיהִי בֵּית הַבְּחִירָה עַל
יְדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאֶתְמַר בָּהּ (זכריה ב ט) וְאֲנִי
אֶהְיֶה לָּהּ נָאִם יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה אֵינֹן אֶבְנִין
טָבִין דְאֶתְבְּנִי מִינָהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ל ג) וְאֶבְנֶה גַם אֲנֹכִי
מִמּוֹנָהּ, גְּטִיעִין קוּדִישִׁין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה ס כא) נִצָּר מִטְּעִי
מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר, וּבְגִינָא דְבֵי מְקוּדְשָׁא תְּהֵא בְּנוּיָה מִפְּסָפָא
וּדְהָבָא וְאֶבְנִין יְקִירִין, וְתְּהֵא מְרְקָמָא מְכַל צִיּוּרָא דְעוּבְדָא
דְּבְרָא שִׁית, וְעֵלָה נְהָרָא יְרוּשָׁלַם דְלְעֵילָא, לְעֵילָא מְרְקָמָא מְכַל
מִינֵי גְּוֹנִין דְנְהוּרָא, וְרוּזָא דְמֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחֶבְרָה לָּהּ
יַחְדָּיו (תהלים קכב ג), דְאֶנְהָרָא עַל גְּבוּי.

בַּהֲהוּא זְמַנָּא אֶתְקַיִים בְּיִשְׂרָאֵל (ישעיה ס כ) לֹא יָבֹא עוֹד שְׁמִשְׁדָּה,
וִירְחָד לֹא יֵאֲסֹף וְגוֹמֵר, וְאֶתְעַר שִׁיר הַשִּׁירִים בְּעֶלְמָא,
וְאֶדְלִיק נְהוּרָא עַל זֵיתָא וְשִׁרְגָא, דְיִשְׂרָאֵל אֵינֹן פְּתִילָה, אֹרִייתָא
מוֹשְׁחָא, שְׁכִינְתָּא שִׁרְגָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (איוב כט ג) בְּהִלּוּ גְרוּ
עָלַי רֵאשִׁי, בַּהֲהוּא זְמַנָּא אֶתְמַר בְּשְׁכִינְתָּא, וְחֻלְצָה נְעֵלוּ (דברים כח
ט), נְעֵלוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְקַיִים בֵּיהּ שֶׁל נְעֵלְךָ (שמות ג ה),
וְאֶתִיחַד בְּשְׁכִינְתִּיהּ, דְאֶתְקַרִיאת חֲלִיצָה, וְאִיהוּ חֲלוּץ הַנְּעֵל, וְלֹא
צְרִיכִין לְאֶתְחַבְּרָא בְּאַרְחַ יְבוּס לְעוּלָם, דְאֶתְמַר בָּהּ (רות ד ז) וְזֹאת
לְפָנַי בְּיִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר, שְׁלַף אִישׁ נְעֵלוּ וְנָתַן לְרַעְהוּ, מֵאֵי נְעֵלוּ דָא
כְּנוּ"י, הַהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (שיר ד יב) גֵּן נְעוּל, אֶתְפַּתַּח הַהוּא נְעוּל
מִפְּתָחָא, בְּגִין דְלְפַתַּח חֲטָאת רֹבֵץ (בראשית ד ז), אֶתְעַבֵּר הַהוּא

חֲטָאת וְאֶת־פֶּתַח פְּרָעָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קיח ב) זֶה הַשַּׁעַר
לַיהוָה, וַיַּחְזֹן פָּמֹן שְׂכִינְתָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל.

[דף סא ע"א]

דְּבַר אַחַר וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה, עַל
הַגְּאוּלָּה דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה ה' עֲלָאָה, וְעַל הַתְּמוּרָה דָּא
שְׂכִינְתָא (דף סא ע"א) תְּתָאָה, דְּאִיהִי תְּמוּרָה בְּהַהוּא דְּאֶתְמַר בֵּיהּ
אַל תְּמִירְנִי בּוֹ, וְאִינוּן ה"ה, וְזֹאת דָּא בֶן וּבַת, יִשְׂרָאֵל דָּא אָב, וּבְגִין
דָּא לְתַתָּא אִיהוּ תְּמוּרוֹת אֲתוּן יְהו"ה בְּאֲדַנִּי, אֲבָל לְעֲלָמָא
דְּאֲתִי לִית תְּמוּרָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְּנִיתִין לֹא כְּשִׂאֲנִי
נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, בְּעוֹלָם הַזֶּה נִכְתָּב בֵּיהו"ה וְנִקְרָא בְּאֲדַנִּי,
וּבְעוֹלָם הַבָּא נִכְתָּב בֵּיהו"ה וְנִקְרָא בֵּיהו"ה.

וְעוֹד שְׁלַף אִישׁ נַעֲלוּ, דָּא גּוּפָא דְּאִיהִי אֶתְתָּא כְּלִי דִּילֵיהּ, וְדָא
מִטְטְרוּן, וְנָתַן לְרַעְהוּ, דְּלִזְמִנִּין אֶשְׁתַּפַּח בֵּיהּ עֲמוּדָא
דְּאֶמְצָעִיתָא, וְלִזְמִנִּין צְדִיק, וְלִזְמִנִּין שְׂכִינְתָא עֲלָאָה אִיהִי תְּעוּדָה
בֵּיהּ, וְלִזְמִנִּין שְׂכִינְתָא תְּתָאָה הִיא תְּמוּרָה בֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ גֵן נַעֲוֹל,
וּבֵיהּ מַעֲיֵן חַתוּם, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, י' כְּלִילָא מַעֲשֵׂר סְפִירָן, י' מִן
מִיטְטְרוּן.

כָּל סְפִירָן פּוֹעֲלִים בֵּיהּ בְּהַאי עֲלָמָא שְׂפֵלָה, וּבֵיהּ יְבוּם וַחֲלִיצָה
וְגַט פְּטוּרִין, וְכָל אֲתוּן בֵּיהּ אִינוּן תְּמוּרָת, כְּגוֹן מַצַּב"ן, וְאִיהוּ
נַעֲיִלַת חֲגִין וְזִמְנִין וְיוֹמִין טְבִין, נַעֲיִלַת דְּדָלַת בְּפָנֵי לוּוִין, בְּיוֹם
הַכְּפוּרִים דְּאִיהִי עֲלָמָא דְּאֲתִי, לֹא אֶתְקַרִי יְהו"ה בְּאֲדַנִּי דְּאִיהִי
דִּין, וְאִיהוּ נַעֲל, נַעֲיִלַת דְּדָלַת, וְאִינוּ נוֹעַל הַדְּלָת, אֶלָּא אִיהִי פְּתִיחָא
לְקַבֵּל שָׁבִים, וּבְגִין דָּא יוֹם הַכְּפוּרִים אֲסוּר בְּנַעֲיִלַת הַסְּנַדְל, דְּלִית

יחודא ביה לקודשא בריך הוא ושכינתא, דלזמנין איהי שכינתא,
ואסתלק קודשא בריך הוא, ולזמנין קודשא בריך הוא, ואסתלק
שכינתא.

ובגין דא עונת תלמידי חכמים בשבת, דביומין דחול דשליט
מטטרו"ן אתמר (יחזקאל מד ב) יהיה סגור ששת ימי
המעשה, ביה איהי סגורא תרעא, וביום השבת יפתח, יפתח
תרעא, ותפיק מינה שכינתא לאתיחדא עם בעלה, ובההוא זמנא
אתקריאת כוס מלא, הדא הוא דכתיב (דברים לג כג) ומלא ברפת
יהו"ה ים ודרום ירשה, דביומין דחול אתקריאת יבשה
במטטרו"ן, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) ויאמר אלהי"ם יקוו
המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמנא דאתמליאת אתמר עלה (תהלים קטז יג) כוס ישועות
אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס איהי אלהי"ם בהשבו,
דסליק להשבו פנו"י, במאי אתמליאת באת י', ואתעבידת כוסי
רויה, ובגין דא כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי, אם
תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח (תהלים כז ג), בזאת
בנדאי אנא בעינא לאתפקא, בהאי קרא דדוד, קום דוד הא
זאת דילך לגבן, אהרן כהנא קום משנתך הא זאת דילך לגבן,
דאתמר בה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, קום רעינא
מהימנא לאגנא על זאת דילך, דאתמר בה (דברים ד מד) וזאת
התורה אשר שם משה, דהא פמה מארי מגיחי קרבא קא אתיין
לאגנא עלה, קומו נביאי קשוט דהא זאת דילכון לגבן, דקא

הויתון מתנבאין, עלה אתמר (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם
 בהכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו וגומר כי אם בזאת, זאת
 אשיב אל לבי על בן אוהיל לו (איכה ג בא).

קומו אבהן מארי דברית, דהא זאת הברית דלכון בינא,
 דאתמר בה (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ
 אויביהם וגומר, ובגינה אמר קודשא בריך הוא (שם יב) וזכרתי את
 בריתי יעקוב, קום שלמה מלכא דאנת שלם דילה, קומו למחוי
 עזר לגבה בהאי קרבא, נער נער דאנת מארי מפתחן דאוצרין
 דמלכא, דכל מאני קרבא דמלכא בהון, קום אפתח היכלא,
 אדנ"י שפתי תפתח, ופי יגיד שבחוי דמלכא עלאה, דהא היכלא
 (עלאה) דיליה איהו, טול רשו ואפתח היכלא בגין יקרא
 דשכינתא.

[דף סא ע"ב]

פתח ואמר זרק"א מק"ף שופ"ר הול"ך סגולת"א, אדהכי הא
 עולימא קא גחית (רעיא מהימנא פתח רבי שמעון)
 ואמר, רעיא מהימנא אנת איהו מארי דקירטא, דרעיא דאזיל
 בעאנא, בגין דובין זאבין וחינון בישין דקא אתיין למיכל עאנא.
 (דף סא ע"ב) ארחא דיליה למחוי קירטא בהדיה לזרקא אבנין
 לגבייהו, למחוי עאנא נטיר מחינון בישין קום נטיל קירטא בידך,
 פתח ואמר זרק"א, שכינתא קדישא, אנת הוא קירטא קדישא
 דקודשא בריך הוא דבך, (נ"א דבה) אודריקו תלת אבנין דאינון
 סגולת"א, תלת אבנין יקירין דאינון תלת אבהן, ואנת אבן יקרא
 על בלהו, תגא ברישא דבלהו, עלך אתמר (תהלים קיח כב) אבן

מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הֵיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה, וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמִתִּי מִצְבֵּה
 יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים (בראשית כח כב), אֲנִתָּה הוּא דְאִתְּמַר עֲלֶיךָ (דניאל ב
 לח) אֲבָנָא דִּי מְחַת לְצִלְמָא וְהוֹת לְטוֹר רַב וּמְלֵאת כָּל אַרְעָא.

וְאִיהִי תִּגְנָא פְּגוּנָא דָּא ׀ בְּרִישָׁא דְחוּטָא דְזִרְקָא, אֲבָנָא כְּלִילָא
 וּמִתְעַטְרָא (נ"א מוּכְלָלָת וּמְעוּטְרָת) כְּאֲבָנָא בְּרִישׁ עֲזָקָא,
 וְכַד אֵית בִּישְׂרָאֵל מִשְׁכִּילִים בְּחֻכְמָה דְאִיהִי י' מַחְשְׁבָה עֲלָאָה,
 יִדְעִין לְזִרְקָא לָהּ לְהֵאֵי אֲבָנָא דְאִיהִי בֵּת יְחִידָה, לְהֵהוּא אֲתֵר
 דְאִתְּגַזְרָת, בְּגִין דְּבִרְתָּא בְּאֲבָא אֲתַעְבִּידַת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי
 ג יט) יְהו"ה בְּחֻכְמָה יָסַד אֶרֶץ, בְּחֻכְמָה דְאִיהוּ אֲבָא יָסַד בְּרִתָּא
 דְאִיהִי אֶרֶץ הַדּוֹם רַגְלֵיו.

וְהֵהוּא חוּט דִּילָהּ אִיהוּ ו', דְאֲבָנָא דְאִיהִי תִּגְנָא עֲטָרָה עַל רִישֶׁיהָ,
 עֲטָרָה דְסִפְר תּוֹרָה, וּבְגִינָהּ אִתְּמַר וּדְאִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתִגְנָא
 חֲלָף, אִיהוּ כְּתֵר תּוֹרָה וְדָא, דְתִלְת כְּתָרִין אֵינּוּן, כְּתֵר תּוֹרָה וְכְתֵר
 כְּהוּנָה וְכְתֵר מְלָכוּת, וְכְתֵר תּוֹרָה (נ"א וְכְתֵר שֵׁם טוֹב) עַל גְּבִייהוּ,
 וְהֵאֵי אֲבָנָא אִיהִי י' בְּרִישׁ א, וְאִיהִי י' בְּסוּפָה, עֲלָהּ אִתְּמַר (ישעיה
 מו י) מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְאִיהִי (נ"א וְאִיהוּ) יו"ד ה"א וּא"ו
 ה"א (נ"א יו"ד ה"י וּא"ו ה"י), כְּלִיל עֲשֶׂר סְפִירוֹן, דְאֵינּוּן (ס"א
 דְאִיהוּ) גְּעוּזִין סוּפֵן בְּתַחֲלָתוֹן וְתַחֲלָתוֹן בְּסוּפֵן.

קָמוּ בְּלָהוּ מְאֵרִי מְתִיבְתָּא וְאִמְרוּ, רַעֲיָא מְהִימְנָא כְּמָה אֲנִתָּה
 תְּקִיף לְזִרְקָא אֲבָנָא, דְהָא מְטָא לְאִתֵּר דְלִית מָאן דִּידַע
 אֲתֵרְהָא, וּמְלָאכִין קְדִישִׁין שְׁאֵלִין בְּגִינָהּ אִיהָ מְקוּם כְּבוֹדוֹ
 לְהַעֲרִיצוֹ, דְלִית מָאן דִּידַע מְקוּמוֹ, כַּד סְלָקָא לְעִילָא בְּאִתֵּר

דזריקת לה, עד דאמרין בלהו (יחזקאל ג יב) ברוך כבוד יהו"ה
ממקומו, ואף על גב דאיהי זעירא לתתא, לעילא לית לה סוף.

מאן יכיל לאגחא קרבא באתר דאנת תמן, באבנא זעירא
דזריקת אנדעזעו רקיעין עד אין סוף, ומלאכין עד אין
תכלית, וכל מארי מתיבתא בלהו אנדעזעו ונפלו בנפילת אפים,
מקיומיהו קדמחא, ואמרו וכי באבנא זעירא האי, כל שפן מאן
גיה עמד בסייפא, דאתמר בה (תהלים קמט ו) רוממות א"ל בגרוגם
וחרב פיפיות בידם, דאיהי קריאת שמע, חרבא דילך דאנת
תקינת לך (נ"א לה), דבה קטילת למצרי, הדא הוא דכתיב (שמות
ב יב) ויפן פה וכה וגומר ויך את המצרי, פ"ה וכ"ה סלקין לחמשין
אתוון, דמיחדין בהון לקודשא בריך הוא פעמים, שמע ישראל
יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, דאית בהון כ"ה אתוון תרין זמנין,
וסלקין לחמשין פרעין דבינה, דאיהי ח' תמינאה מעשר ספירן
מתתאה ולעילא.

י' רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, תרין פפיות דילה ה"ה,
נרתקא דחרבא אהי"ה, והכי לתתא נרתקא דהאי חרבא
אדנ"י, ואיהו יאהדונה"י לתתא, יאההויה"ה לעילא, (נ"א יה"ו
הה"ו יה"ה), ורזא דמלה (שמות טו א) אז ישיר משה תמינא אתוון
בחיבורא לעילא, (ישעיה נח ט) א"ו תקרא ויהו"ה יענה לתתא,
ומאן יכיל ברומחא דילך דאיהו רמ"ח תיבין דקריאת שמע, אגח
קרבא לרבי שמעון וחרווי, נחזי מאי גיהו חילא ותקיפו דיליה,
דהא איהו אתער עלאין ותתאין, וינדעזעו כל עלמין עלאין
ותתאין ובאומאה לכל חיילין לעילא ותתא למחוי בעזריה, אגח

ליה. קום רבי שמעון זריו גרמך במאני קרבא דילך, נחזי מאי
תקיפו וגבורה דילך.

[דף סב ע"א]

קם רבי שמעון פתח ואמר, זרק"א מק"ף שופ"ר הול"ך
סגולת"א, קם ונטיל תלת אבנין דאינון י י י, ואבנא עלאה
דאיהי בקירטא, תגא בחוטא הא ארבע, דאנון ארבעין, וחוט
דסיהרא (נ"א דסחרא) עלה היינו ב', ורזא דמלה בראשית ב'
ראשית, האי נקודה (דף סב ע"א) עלה אתמר בעשרה מאמרות
נברא העולם מאי ב' ההוא חוט דאסחר עלה, והאי נקודה אית
לה רישא ואמצעיתא וסופא, ואתעבידת תלת יודי"ן י י י,
דסלקין לתלתין, וההוא חוט ב' תלתין ותריין, תגא דעל חוט י'
והא ארבעין ותריין, לקבל ל"ב אלהי"ם, ועשר אמירן דאתברי
בהון שמיא וארעא וכל חיליהון, (וירא אלהי"ם את כל אשר
עשה, דאיהו רזא וירא מלאך יהו"ה אליו בלבת אש, בלבת
דאורייתא ודא איהו פי יום נקם בלב"י, ובהון פועלים ארבעין
ותריין אתנון דיהו"ה, ורזא דמלה פתחו לי שערי צדק אב"א ב"ם
אודה י"ה, וכלהון אתפלילן בבאר שבע, דא אב"ג ית"ן וחברוי).

אמרו ליה מארי מתניתין, רבי רבי פמה תקיפין אבנין דזריקת,
דאזדעזעו בהון שמיא וארעא, וחיוון ובעירו ועופין בלהו
ברחו, ומנהון נפלו לארעא, וכרסייא יקירא ומלאכין ואופנים
בלהו אזדעזעו מאבנין דילך, ואלין אינון ארבעה טורי אבן, דכלהו
חד.

זכאה איהו מאן דאפיק אבנין אלין שלמין בצלותיה, בארבע

צלותין עם צלותא דמוסף, דעלייהו אתמר (דברים כו ו) אבנים
שלמות תבנה, ואית אבן דאורייתא, דאתמר בה (בראשית כח כב)
והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים, דאיהי
מסטרטא דעמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (דברים ד מד) וזאת
התורה אשר שם משה, דאיהו דיוקנא דיליה.

ואלין אבנין בלהו חד, מלכות קדישא איהי מסטרטא דשמאלא,
אתמר בה (שם כח א) אבן שלמה וצדק יהיה לה, והאי
איהי (דניאל ב לה) אבנא די מחת לצלמא דהות לטור רב ומלאת
כל ארעא, מאי ומלאת כל ארעא, אלא בגינה אתמר (ישעיה ו ג)
מלא כל הארץ כבודו, ועלה אתמר (זכריה ג ט) על אבן אחת
שבעה עינים, דאינון שבעה רועין קדישין, ואינון שבע דכורין
ושבע נוקבין, בלהו כלילן בה ורזא דמלה שבעה ושבעה מוצקות.

והאי אבן איהי חמשה אבנין דשוי דוד בקירטא ואתעבידו
בלהו חד, הדא הוא דכתיב (שמואל א ו יז) ויקח דוד חמשה
חלוקי אבנים מן הנחל, ואינון גדולה גבורה תפארת נצח הוד,
דבהון שבח דוד לקודשא בריך הוא ואמר (דה"א א כט) לה יהו"ה
הגדולה והגבורה וגומר, ואלין חמשה חלוקי אבנים נטיל לון מן
הנחל דאיהו יסוד ח"י עלמין, וכד שוי לון בקירטא דאיהי מלכות
קדישא, אתעבידו בה חד, וטבע במצחא דפלשתאה וקטיל ליה.

ואינון חמש אבנין דאינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה,
וכד שוי לון בקירטא דאיהי שפה דפימא צריך למעבד
לון בה בלהו אחד, דבזמנא דינצח בה קודשא בריך הוא כל
אומין דעלמא יתקיים בהון כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה

לקרא כלם בשם יהו"ה לעבדו שכם אחד (צפניה ג ט), והא שפ"ה
 ודאי דא שכינ"ה, דהכי סליקת בחושבן שפ"ה, בגין הכי כל
 אומין דעלמא עתידין לאשתעבדא תחות ידהא, ולאמלכא לה
 עלייהו ביומין דמלכא משיחא, לקיים מזה דאתמר בה (תהלים קג
 יט) ומלכותו בכל משלה.

זכאה איהו מאן דנטיר האי אמונה בלביה ובפומיה דודאי איהי
 אמונה דישראל, ואיהי יחודא דקודשא בריך הוא, ובה
 מיחדין ישראל לקודשא בריך הוא תרין זמנין בכל יומא, וזכאה
 איהו מאן דאיהי באמנה אתו בגלותא, דלא דחיל מעלאין
 ותפאין, דבגינה אתמר לאדם (בראשית ב טו) וניחתהו בגן עדן
 לעבדה ולשמרה, לעבדה בפקודין דעשה, ולשמרה בפקודין
 דלא תעשה, בגין דאיהי ג"ן סדרים דאורייתא, ואיהי עדונא
 דאורייתא, מאי אורייתא עמודא דאמצעיתא, איהי גן דיליה,
 ועדן דיליה.

[דף סב ע"ב]

רבי רבי קום אסחר להאי קירטא, ואקף ואסחר לה בשפה
 דילך, בהאי אבנא דאיהי כלילא (נ"א מוכלל ומעוטר) מכל
 אבנין דבנינא דאורייתא, (וצלותא) איהי אבן יקרה (דף סב ע"ב)
 מוכלקת ומעוטרת באות ברית, ובאות דשבת, ובאות דימין טבין,
 ובאות תפלין, וחוט דילה פרוכה באצבעא, ודא פריכו דרצועה
 דתפלה דיד, דבה הוו קדמאין פורכין את שמע עם ואהבת
 ברחימו דאהבה, דהיינו ואהבת את יהו"ה אלהי"ך, בגין דתהא
 רחימא לגבי בעלה, ולא מפסיקין, ולבתר דאתא יעקב דאיהו

כְּלִיל תֵּלֶת אֲבָהֶן, הַתִּיר הֵהוּא כְּרִיכוּ דִּילָהּ, וְאָמַר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּגִין דְּאִיהִי בְּעֵי לְמַהוּי אִיהִי סְגוּלַת מְלָכִים, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר
שׁוּפ"ר הוּל"ךְ סְגוּלַת"א, וְאִזְל"א לְשָׂרְיָא כְּתָרָא עַל יִשְׂרָאֵל
דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְּאִיהוּ סִפְר תּוֹרָה כְּלִיל חֲמִשָּׁה
חֻמְשֵׁי תּוֹרָה, וְאֲתַעְבִּידַת תְּגָא עַל רִישִׁיָּהּ, בְּכַל אֶת וְאֶת דִּילָהּ,
מֵאֲלִין אֲתָנוּן יְדִיעָאן דְּסִפְר תּוֹרָה, כְּגוּוֹנָא דָּא שׁ עָ טָ זָ זָ זָ זָ זָ,
כְּלָהוּ זַיְיִנִין אֵינֻן חַד וְעֲשָׂרִין, לְקַבֵּל חַד וְעֲשָׂרִין אֲזַכָּרוֹת דְּתַפְלִין
דְּרִישָׁא, וְלְקַבְּלִיָּהוּ חַד וְעֲשָׂרִין אֲזַכָּרוֹת דְּתַפְלִין דִּידָּ, דְּסִלְקִין
כְּלָהוּ אַרְבַּעִין וְתָרִין, לְקַבֵּל שְׁמָא דְּמ"ב, תְּגָא אִיהִי י' עַל רִישָׁא
דְּז', גּוּפָא דִּילָהּ ו', וְסִפְר תּוֹרָה עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא כְּלִיל נְשִׁית
סְפִירָן מִחֲסָד עַד יְסוּד, מְלָכוּת י' זְעִירָא, בְּהַ אֲתַעְבִּידַת שְׁבִיעֵי יוֹם
שַׁבָּת, וְאִיהִי אוֹת תַּפְלִין, אוֹת שַׁבָּת, אוֹת בְּרִית, וְאִיהוּ כְּתָר כְּהוּנָה
וְכְתָר מְלָכוּת, מִסְטָרָא דִּימִנָּא דְּאֲתִיָּהִיבַת אוֹרִיָּתָא אֲתַקְרִיאַת
כְּתָר תּוֹרָה וְיִמִּנָּא אִיהוּ כְּהֵנָּא, מִסְטָרִיהּ אִיהוּ כְּתָר כְּהוּנָה,
וְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אִיהוּ מְלָךְ, וּמִסְטָרָא דְּגְבוּרָה בֵּית דִּין הַגְּדוֹל,
נְפִיק מִתְּמָן אֲשָׁא וְאוֹקִיד לִיהּ, וְכַד כְּהֵנָּא נְפִיק בְּשָׁלָם מֵהִיכְלָא,
בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִתְעָרוּן לְוִיִּים בְּגוּוֹנָא (כַּאן חֲסַר וְהוּא בְּתַקּוּנֵי זְהַר חֲדָשׁ).

וְעוֹד אִיתַּת תְּקוּנָא חֲמִשָּׁאָה בְּצִלוֹתָא, צִלוֹתָא אִיהִי כְּקַרְבָּנָא, כְּמָה
דְּאוּקְמוּהוּ קַדְמָאִין תַּפְלוֹת כְּנֻגַד תְּמִידִין תְּקֻנוֹם, תָּא חֲזִי
קַרְבָּנִין אֵינֻן מֵאַרְבַּע מִינִין, דְּאֵינֻן לְקַבֵּל אַרְיָה שׁוֹר נֶשֶׁר אָדָם,
דְּאֵינֻן מְצוּיָרִים בְּכַרְסֵיָּא, אִיתַת קַרְבָּנָא דְּהוּוּ מְקַרְבִּין יִשְׂרָאֵל,
וְכְהֵנָּא תְּוָה קָרִיב קַרְבָּנָא דְּלָהוּן.

קִרְבָּנָא קַדְמָאָה, קִרְבָּנָא דְהוּא קָרִיב לִימִינָא, דָּא צְלוֹתָא
 דְשַׁחֲרִית, וְאִם הוּוּ זְכִיין הָוָה נְחִית דִּיּוֹקְנָא דְאַרְי"ה וְהוּוּ
 מְקַבֵּל קִרְבָּנָא, וְדָא מִיכָא"ל דְדַרְגִּיָּה חֶסֶד, אִיהוּ הָוָה מְקַבֵּל
 צְלוֹתָא דְשַׁחֲרִית, וְאִם לָא זָכוּ מַה פְּתִיב בְּקִרְבָּנָא (שְׁמוֹת כב ל)
 לְכָל פְּשָׁלִיכוֹן אוֹתוֹ, דְחָשִׁיב לִיה פְּטָרִיפָה, וּבְגִין דָּא הָוָה נְחִית
 דִּיּוֹקְנָא דְכָל לְקַבֵּל הַהוּא דוֹרוֹנָא, וְקִרְבָּנָא, וְדָא אִיהוּ כָּל דְאָמַר
 דְּוֹד עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם (תהלים כב כב), הַצִּילָה מִחָרֵב נַפְשִׁי מִיַּד כָּל
 יַחֲדָתִי, וְכָל מִלְּאֲכֵי חֲבֵלָה דְאֵינּוֹן פְּלָבִים צוֹעֲקִים בְּמִשְׁמָרָה
 תַּנְיִנָּא דְלִילָיא, אֵינּוֹן צְוֹחִין וְנִבְחִין וְאֶמְרִין הֵב הֵב, בְּגִין דְאֵינּוֹן
 מִסְטָרָא דְגִיְהֵנָם סַם הַמָּוֶת, דְאֶתְמַר בֵּיה (משלי ל טו) לְעֶלְוֹקָה שְׁתִּי
 בְּנוֹת הֵב הֵב.

קִרְבָּנָא תַּנְיִנָּא לְקַבֵּל שׁו"ר, דְאֶתְמַר בֵּיה (ויקרא כב כז) שׁוֹר אוֹ
 כֶּשֶׁב אוֹ עִז וְגוֹמַר, וְלְקַבְּלִיה צְלוֹתָא דְמִנְחָה, דְאָמַר דְּוֹד
 עָלָה (תהלים קד יד) מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעַבּוֹדַת הָאָדָם,
 מֵאֵי עֵשֶׂב, ע"ב ש', וְאֵנּוֹן ע"ב שְׁמָהוֹ, דְאֵינּוֹן לְבוֹשִׁין לְע"ב שְׁמָהוֹ
 עֲלָאִין, כְּגוֹוָנָא דְעֵשֶׂב דְאִיהוּ לְבוֹשָׂא דְחֻטָּה, וּבְגִין דָּא לְהוֹצִיא
 לָחֶם מִן הָאָרֶץ, וְהֵינּוּ לָחֶם אֲבִירִים אֲכָל אִישׁ (שם עח כ), וְדָא
 נְהִמָּא דְאוֹרֵייתָא.

[דף טג ע"א]

וְלְעוֹלָם כָּל קִרְבָּנִין שְׁחִיטָתוֹן בְּצַפּוֹן, בְּגִין דְמִצְפּוֹן תִּפְתַּח הַרְעָה
 (ירמיה א יד), [ס"א וְדָא יֶצֶר הַרְעָה, וּבְגִין דְלָא יְהֵא צְרִיד
 מִנְשַׁמְתָּא דִילָךְ] (ס"א דְלָא יֶסְרִיד נְשַׁמְתָּא דִילָךְ) הַאֲכִילָהוּ
 קִרְבָּנָא, לְקִימָא בֵּיה (משלי כח כא) אִם רָעַב שׁוֹנֵאֲךָ הַאֲכִילָהוּ לָחֶם,

ואם צמא השקהו מים, ולבתר דאיהו גטיל דמא דקרנא, לא יטול מדילקד] דמתמן ההוא דאושיד דמא, מלחד ההוא דמא דבעירן ובגין דא לא צריך לכסאה לה מגיה, לקיימא ביה אם רעב שונאד האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים ולבתר דאיהו (דף טג ע"א) גטיל דמא, קרבין קרבנא לעילא, דאתמר בה (במדבר כח ב) את קרבני לחמי לאשי, ולקבליה דשור איהו חמור נוער, אם זכו הא שו"ר מקבל קרבנא, ואם לאו הא חמור נוער, ובגין דא אתמר (דברים כב י) לא תחרוש בשור ובחמור יחדו, יחדו כלומר לא תגרום דיאכל חמור קרבנא דשור.

קרבנא תליתאה דערבית, קרבנא דעופין, דאתמר בהון (ויקרא ה י) שתי תורים או שני בני יונה וגומר, דאי זכו נשר"א דייעקב נחית לקבלא לון, ואם לאו נשרא דסטרא דמסאבו גין לגבי יונה, וכפום קרבנא הכי יתרי או יתזער.

קרבנא רביעאה אדם, האי איהו דמקבל קרבנא דאד"ם, דאיהו מחשבה דקריב ומיחד פלא, ועליה אתמר (שם א ב) אדם פי יקריב מכם וגומר, האי איהו דמקרב קרבן ליהו"ה, ודא אורייתא, ובגין דא תקינו בצלותא למשמע בה ספר תורה, למחוי ביה קרבנא שלים באדם, דאתמר ביה (שם יט יד) זאת התורה אדם, ובגין דא מסיר אָזונו משמוע תורה גם תפלתו תועבה (משלי כח ט).

וכל קרבנין אלין רמיזין בגופא דבר נש, מוח"א וליב"א וריא"ה, אינון ארי"ה שו"ר נש"ר, קטרוגא דלהון פלב חמור גין, טחו"ל מר"ה וכב"ד, דאינון משחי"ת א"ף וּחמ"ה, מחשבה דא